

ПРИНЦИПИ БАЗИСНОЇ ІМУНОРЕАБІЛІТАЦІЇ ЧАСТО І ДОВГО ХВОРИЮЧИХ РЕСПІРАТОРНИМИ ІНФЕКЦІЯМИ

*Каплін М.М., д-р мед.наук, професор
СумДУ, медичний інститут, кафедра інфекційних хвороб,
курс мікробіології, вірусології, імунології*

Імунореабілітація часто і довго хворіючих респіраторними інфекціями залежить від цілого комплексу імунологічних причин зниження протиінфекційної резистентності. Базисна імунореабілітація – це лікувально-діагностичні заходи направлені на створення в організмі умов для відновлення фізіологічного (адекватного) реагування імунної системи і здоров'я людини. Часті ГРВІ зумовлені головним чином частим зараженням в результаті контактів і характеризуються різними клінічними проявами в залежності від збудника. Так при риновірусній інфекції спостерігаються риніти, при аденовірусній – фарингіти, при парагрипозній – ларінгіти, при грипі – трахеїти і інтоксикація, при РС-інфекції – бронхіоліти і ін.

При вторинних (надбаних) імунодефіцитах імуностимулююча або імунозамісна терапія, проведена з урахуванням різновиду імунної недостатності, є найбільш ефективною.

До принципів імунореабілітації відносяться:

1. Клініколабораторне обстеження, метою якого є виявлення дефекту в якійсь ланці імунітету та встановлення природи його (вроджений чи надбаний імунодефіцит).
2. Визначення типу інфекційного процесу: гострий чи хронічний.
3. Визначення збудника чи збудників інфекційного процесу.
4. Пригнічення патогену у випадках гострого інфекційного процесу (етіотропна терапія) без наявності імунодефіциту.
5. Детоксикація організму.
6. Нормалізація метаболічних процесів в організмі.
7. Відновлення нормальної мікрофлори організму (лікування дисбактеріозу).
8. Імунокорекція (імуностимуляція), яка може проводитись до етіотропної терапії у випадках наявності імунодефіциту, на який нашаровується інфекція.